

та, че се намѣрватъ праведни въ които се слѣчава споредъ дѣлата на-нечестивите, и намѣрватсе нечестиви въ които се слѣчава споредъ дѣлата на-праведните: рекохъ: че и това свѣта.

15 За това азъ похвалихъ веселіето: защото човѣкъ нема по добро подъ слѣнцето, токмо да гдѣ, и да пїе, и да се весели: и това прѣмѣштане щ трѣдатъ мѣ въ дните на-животата мѣ, които мѣ Богъ даде подъ слѣнцето.

16 О каквото дадохъ сърдцето ми да познаемъ мѣдростта, и да видимъ попечението юто быва по землата, (защото нито денѧ, нито ноќа, не виждатъ сонъ во очите си:)

17 Тогава видѣхъ сексе дѣло Божие, че човѣкъ не може да намѣри дѣлото което юкѣ подъ слѣнцето: понеже колкото ако и да се потрѣди човѣкъ и да иска, вистиннѣ не ще да намѣри: а юще, и мѣдрюо ако да рече да (го) познае, не ще може да намѣри.

ГЛАВА б.

(И добрите и злите подложени са въ истите приключения. Човѣкъте не са господари на-случайите. Мудростта е вѣсма голѣма почестъ, ако и да са пѣкогашъ мудрите лица пренебрежени.)

ЗАЩОТО все това смыслихъ въ сърдцето ми, за да издиримъ сичко това, че праведните и мѣдрите, и дѣлата имъ, (сѫ) въ рѣка Божіѧ: не сиществува човѣкъ да познава да ли любовъ (ще бѫде), или ненавистъ: сичко (е) предъ нихъ.

2 Сичко (се слѣчава) равнш въ сички: единъ слѣчай (е) въ праведната и въ нечестивата, и въ оногова който приноси жертвѫ и въ оногова който не приноси жертвѫ; каквото благо